(ಡಾ॥ ಆರ್. ನಾಗನಗೌಡ)

ಆ ತರುವಾಯ short-term credit ವಿಷಯ. ರಿನವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಈಗ ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಈಗ 3 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ short-term credit ಇದೇ ವರ್ಷ ಕೊಡಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಸನ, ಮಂಡ್ಯ ಮತ್ತು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿದೆ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ short-term credit ಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಹೋಬಳಿ ಸೊಸೈಟಿ, ನರ್ಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ದ್ವಾರಾಕೊಡಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ವಿಷಯ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಯಾಣಿ ಕಮಿಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿರುವುವಷ್ಟೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಬರೀ ನಾಲ್ಯಾಣಿ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಾರೆಯೆ ಎಂಬುದು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಮಾಮೂಲಾಗಿ ನಾಲ್ಯಾಣಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಮಾಲಿ ಮುಂತಾದುವು ಇರುತ್ತವೆಯೋ ಏನೋ ಎಂದೂ ಭಯವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಇಂಥ ಮಾಮೂಲು ಒಂದೂ ಇಲ್ಲದಹಾಗೆ ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ರೈತರು ಆಕ್ಷೇ ಆಗುವಾಗ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೆ ಕಾಯಬೇಕು, ಅದು ಕಷ್ಟವಾದ ವಿಚಾರ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ಈಗ ಆಕ್ಷೇ ಪದ್ಧತಿ ಬಹಳ ಕಡೆ ಇದೆ. ಹೊಗೇಸೊಪ್ಪು, ಕಡಲೇಕಾಯಿ, ಹತ್ತಿ ಇವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಇದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಈಗ ಕಾಲವಾಯಿತು, ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಜವಾಬು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ವೇರ್ ಹೌಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮುಂದೆ ಒಂದು ವೇರ್‌ಹೌಸ್ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾದಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ಧರವಸೆಯ ಮೇಲೆ ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ಮುಂಜೂರು ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That a sum not exceeding Rs. 7,80,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1955, in respect of 'Co-operation'."

The motion was adopted.

DEMAND No. 26.—INDUSTRIES AND SUPPLIES.

43. INDUSTRIES AND SUPPLIES (EXCEPT SERICULTURE).

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

"That a sum not exceeding Rs. 6,48,20,100 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1955, in respect of 'Industries and Supplies (Except Sericulture)'."

Sri R. ANANTARAMAN (Chamarajpet).—Sir, I have a cut motion under this head to raise a debate that Industrial loans granted last year were inadequate. Last year the amount granted was about Rs. 40,000. This year it has been raised to Rs. 8,48,900. But I am afraid this sum is very inadequate. As we know, during the previous years lakhs of rupees were given to big industries as loans. They are still unrecoverable. But petty merchants and petty industrialists could not get any help from the Government. From my own constituency some representations were made to the Hon'ble Minister in charge during last year and also this year that industrial loans are not at all granted to petty merchants and industrialists like weavers. But there is no response from the Government. People from my own constituency have approached the Department, approached many members of the Committee and in fact I sent a representation to the members of the Committee also. But still they were of no use. I am afraid that at this rate these industrial loans will not be beneficial to the small people. People say and even now they are talking about that the Government is helping only bigger people and not petty merchants. So I make a request to the Government that at least hereafter some amount must be earmarked just for the benefit of small people whether they live in villages or in cities, so that they can start some small industries. For example, this year loans to rural and cottage industries amount to Rs. 15,700. This is a very small sum. We are having a budget of 22 crores. Only Rs. 15,000 have been provided towards loans to these cottage industries. Loans for purchase of machinery come to about Rs. 2,50,000 ; loans to the educated unemployed for starting industries come to Rs. 12,000.

[Sri R. K. PRASAD in the Chair.]

In fact we are having another set of unemployed persons now, who are graduates and they want to start their own industries, but not enough provision is made. Then there is the colonisation scheme. In fact Government on the floor of this House and elsewhere have stated that they intend starting some schemes. The sum of Rs. 12,000 provided is pitiable. I wish they provided some more under this head.

Then there is the provision for loans to Mysore Silk Filatures, of Rs. 1,00,000. Today to an interpellation the Government have replied that they have provided loan to silk filatures and the Hon'ble Minister stated that in order to see that industries should thrive, this year loan has been provided for. But thinking that it may be recoverable or non-recoverable, the amount provided is a small one.

For the Mysore Tobacco Company a sum of Rs. 40,000 and for the Mysore Electric and Manufacturing Company 4 lakhs are provided. What I intend saying is that hereafter Government must make up their minds to give loans to small people, especially weavers—silk weavers, cotton weavers, who are in a very pitiable condition. In Cubbonpet from which the Hon'ble Member Sri B. M. Seenappa is elected, there are many weavers most of whom are unemployed. They have approached the Government for small industrial loans. They are prepared to give sufficient security. Most of them own small houses. They are ready to give their houses as security. But Government are not coming forward to give them loans. So I request the Government to liberally give loans to these small merchants and industrialists and weavers so that they can earn their livelihood.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ನಾಗಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ (ಶಿವಮೊಗ್ಗ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಮೊದಲನಿಂದಲೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಇತರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಖಾಸಗೀ ಜನರ ಕೈಲಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಜಾಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಯವರು ಈಗಾಗಲೇ ಹಲವಾರು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಈಗ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಖಾಸಗೀ ಜನರ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೇ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಮತ್ತು ಖಾಸಗೀ ಜನರ ಬಂಡವಾಳದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಖಾಸಗೀ ಬಂಡವಾಳ ಒಂದರಿಂದಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಪರಕೀಯರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಈ ರೀತಿ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಲೋಪದೋಷವಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಕೈವಾಡವೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವನ್ನರಾದವರು ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹತೋಟಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಆಯಿಲ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಇದೆ. ಈಗ ಇದರಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುವ ಪರಕಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಗಿರಾಕಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ಗಿರಾಕಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೊರಕುವ ಕಡೆಗೆ ರವಾನೆ ಮಾಡುವುದು ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುವ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಅಂಡ್ ಕಾಮರ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಬಹಳ ವಿಚಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಗಂಧದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಈಗ ಬರುತ್ತಿರುವ ಲಾಭಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಬರಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಚ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯೊಂದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಮ್ಯಾಚ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಇದೆ. ಏಮ್ಕೋ ಮ್ಯಾಚ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಶೇಕಡ 80 ರಷ್ಟು ಭಾಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ competition ಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಹಾಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗತಕ್ಕ ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಮಾರಾಟವಾಗಲು ಜೋನ್ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವುದು ಉತ್ತಮ. ಖಾಸಗಿ ಮಾರಾಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಖರೀದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗುವ ಕಡೆ ಮಾರಾಟವಾಗುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾನನದ ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗುವ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ ಈಗ ಸರಿಯಾದ ಗಿರಾಕಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಾನಾ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಾದರೂ ಇವುಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ದೊರಕುತ್ತದೆ? ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ Raw Materials ಗೇ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಬೇರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಭದ್ರಾವತಿ ಉಕ್ಕಿನ ಮತ್ತು ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ನಾಗಪ್ಪಶೆಟ್ಟಿ.)

ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಸುಮಾರು 19 ಜನ ಪ್ರೊಬೇಷನರು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಲು ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದು ಅನುಭವ ಪಡೆದು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆದಿರುವವರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. Mechanical Engineering ನಲ್ಲಿ ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆದು ಬಂದಿರುವವರನ್ನು ಸಿವಿಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ, ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆದು ಬಂದವರನ್ನು ಬೇರೊಂದು ಶಾಖೆಯ ಕೆಲಸ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆಯೂ ನೇಮಿಸುವುದು, ಅನಂತರ ಕೆಲಸ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆದಿಲ್ಲವೆಂದು ದೋಷ ಹೊರಿಸುವುದು ಈ ರೀತಿಯ ಮನೋಭಾವನೆ ಪ್ರಗತಿಯುತವಾದುದಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ, ಆ ಸಂಬಂಧದ ಕೆಲಸ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆಪಾದಿಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು, ಆತನು ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅರ್ಹತೆ ಮತ್ತು ಅನುಭವಪಡೆದಿರುತ್ತಾನೆಯೋ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಧ್ಯೇಯ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅಲ್ಲಿನ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಿಂದ ನಾವು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ನಷ್ಟ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಅದುರಿನ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಒಂದು ಅಥವಾ ಅರ್ಧ ಬೆಲೆ ಹಾಕಿ ಸರಿತೂಗಿಸಿ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದುದೇ ಆದರೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಗಾಗಿ 38 ಲಕ್ಷ 85 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಇಲಾಖೆಯವರು 20,98,000 ಜಮಾ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೂ ವಿದ್ಯುತ್ ಇಲಾಖೆಗೂ ಸುಮಾರು 18 ಲಕ್ಷ ಅಥವ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಂಡುಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂದು Auditor ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗತಕ್ಕ ಸಾಮಾನುಗಳ ಮಾರಾಟದ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಏರ್ಪಾಡಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗತಕ್ಕ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಮಾರಾಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕು. ಉತ್ಪತ್ತಿಗೂ ಮಾರಾಟಕ್ಕೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿರಬೇಕು. ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡಿ ಪರದೇಶದ ಸರಕಿನೊಡನೆ competition ಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಯೋಗ್ಯತೆ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. 3-4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಭದ್ರಾವತಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಇದೆ. ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದಾಣೆಗಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಅಡಳಿತ ವೆಚ್ಚ ಇರಬಾರದು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ ಶೇಕಡ $6\frac{1}{4}$ ಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಡಳಿತ ವೆಚ್ಚ ಇರಬಾರದು. ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಾದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ವೆಚ್ಚ ಶೇಕಡ $12\frac{1}{2}$ ವರೆಗೂ ಹೋಗಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವೆಚ್ಚವೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಾದರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಲಾಭ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬಹುದು.

2-30 P.M.

ಈ ಅಡಳಿತದ ಖರ್ಚುಮಾಡುವಾಗ ಸಾಮಾನುಗಳು ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ: ನಾನು ಮೊದಲು ಹೇಳಿದಂತೆ ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕೆ ನಡೆಸುವಾಗ ಆತನ ಅಡಳಿತದ ಖರ್ಚೇನು, ಯಾವ ರೀತಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿವೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು Railway Budget ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಬಜೆಟ್ ಮಾಡಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ಅದೇ ರೀತಿ ನೀವೂ ಸಹ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಬಜೆಟ್ ಎಂದು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶವೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಪ್ಪೊತ್ತು 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಜನತೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಮೊದಲು 13 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದದ್ದು ಈಗ 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿದೆ. ಕಾರಣ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಆದಾಯ ವೆಚ್ಚ ಸೇರಿದ್ದರಿಂದ ಆದಾಯ 20 ಕೋಟಿಗೆ ಏರಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದರ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಜನತೆಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಬಜೆಟ್‌ನ್ನು ಜನರಲ್ ಬಜೆಟ್‌ನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ವೆಚ್ಚವನ್ನು ತೋರಿಸತಕ್ಕ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಷೀಟನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲೂ ಏನೇನು ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಯಾವಯಾವ ರೀತಿ ಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್ ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್‌ಷೀಟು ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು.

Rural Industrialisation Scheme ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ, ಯಾವ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಎಂತೆಂಥಾ ಸಾಮಾನು ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆಯೋ ಅವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಗಾಣ ಇದೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮಿಲ್ ಎಣ್ಣೆ ಬರಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಎಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಣ ಇದೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಿಷಿನ್ ಅಕ್ಕಿ ಮಾರಾಟಮಾಡಬಾರದು. ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಇರಬೇಕು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಿ ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರು ಯಾವ ಯಾವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಆಯಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರೇ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು, ಅನಂತರ ಪಕ್ಕದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾದದ್ದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದದ್ದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟವಾಗಬೇಕು. ಆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಆಯಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುವ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಪ್ಯೆಪೋಟಿ ನಡೆಸುವಂಥ ಹೊರಗಿನ ಸಾಮಾನುಗಳು ಬರುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಗಾಣ ಹಾಕಿದರೆ ಮಿಲ್ಲಿನ ಎಣ್ಣೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಕುಟ್ಟಿದ ಅಕ್ಕಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕಡೆ ಮಿಷಿನ್ ಅಕ್ಕಿ ಮಾರಾಟ

ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದ್ದು ಹೈಪೋಟಿ ಬರ ಬಾರದು. ಯಾವ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆಕೊಟ್ಟು ಮುಂದುವರಿಯು ವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲೈಸೇಷ್ಷನ್ ಸ್ಕೀಂ ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಾ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಇದು ಒಂದು ಹೊರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. 1955ನೇ ಇಸವಿಯನಂತರ ಹೊರ ದೇಶದಿಂದ ಸೈಕಲ್ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಈಗ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿರುವ ಸೈಕಲ್‌ಗಳು ಸಾಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸೈಕಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಲಾಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಜನತೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸೈಕಲ್‌ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಆಗಬೇಕು. ಸೈಕಲ್ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಿ, ಇರತಕ್ಕ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡಲು ನಿಪುಣರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ (ಎಳಂದೂರು—ಅನುನೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಮೊದಲನೆಯದು ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು, ಎರಡನೆಯದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು. ಈ ಎರಡು ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಈ ಎರಡು ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಅವರ ಪ್ಲಾನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ ಯಾವುದು ಎಂದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು. ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾವಯಾವ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಯಾವಯಾವ ಜನಗಳಿಗೆ ಯಾವಯಾವ ರೀತಿ ಏರ್ಪಡಿಸ ಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯಾ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಹಳ ತೊಡಕಾದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಇದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಾಳುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಮಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿದ ಒಂದು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹೋದ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಈ ವರ್ಷ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು 10 ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಜನರು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಈ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವಿರುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಹಾರ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ರೇಷನಿಂಗ್ ವಜಾ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅನೇಕರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ನಾವು ಕೊಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಾವು ಮಧ್ಯಮ ತರಗತಿಯವರಿಗೆ, ಅವರವರ ವೃತ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಅವರವರ ಅರ್ಹತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾವು ಮಾಡತಕ್ಕ 5 ನಿಮಿಷದ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡ ಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಧ್ಯಮ ತರಗತಿಯವರ ಸ್ಥಿತಿ ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಶೋಚನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅವರ ಮಟ್ಟ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು, ಯಾವ ಯಾವ ಹೊಸ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು, ಹೊಸ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರ ಪುಸ್ತಕ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೂಚನೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಒಂದು ತಖ್ತೆ ತಯಾರುಮಾಡಿ ಯಾರುಯಾರಿಗೆ ಯಾವಯಾವ ಉದ್ಯೋಗ ಕಲ್ಪಿಸ ಬಹುದು, ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ವಿದ್ಯಾವಂತ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಆ ರೀತಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ತಖ್ತೆ ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸಾಲದ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಸುಲಭವಾದ ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ವಸೂಲುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ತುರ್ತಾಗಿ ಆಗಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಕೊಡಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂಬುದು ಬಹಳವಾಗಿ ವಿಷಮಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಏನಿಲ್ಲಾ ಎಂದರೂ ಹತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತು ಜನ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿರುದ್ಯೋಗಕ್ಕೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೂ ಎಷ್ಟು ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ಅನುಭವಶಾಲಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕವರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿ ತುರ್ತಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.)

ಸ್ವಾಮಿ, ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಕಂಸರ್ನ್‌ಗಳು—ಎಂದರೆ Government-aided Industrial concerns ಗಳು—ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಕಿರುವ ಬಂಡವಾಳದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಯಾವ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಕಂಸರ್ನ್ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಹಾಕಿದೆಯೋ ಅಂಥ ಕಂಪೆನಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಒಬ್ಬರು ಸರ್ಟಿಫೈಡ್ ಆಡಿಟರು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರು ಅಲ್ಲಿದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದುರುಪಯೋಗವಾಗದೇ ಇರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು 27 ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಏಡೆಡ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ 1,43,52,870 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಷೇರುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ವರ್ಷದ ಬಜೆಟ್ ಮೆಮೋರ್ಯಾಂಡಂನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಅನಲು ಮತ್ತು ಆದರ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ವಸೂಲಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬ ವಿವರ, ಆಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟು, ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್‌ಷೀಟು ಇವು ಯಾವುವನ್ನೂ ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಒದಗಿಸದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆಯೋ ಎಂಬುದು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪನಿಯ ಬಾನಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಂದೀಗೌಡರನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿಮಾಡಿಸ್ಪೇವೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಹ್ರಸ್‌ನೋಟ್ ಕೊಟ್ಟು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರ ನಾನು ಕೆಲವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ ಅವರೇ ಈ ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪೆನಿಯ ಜೆರ್ಮನ್‌ಷಿಪ್‌ಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ನಿಲವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಂದೀಗೌಡರ ಮೇಲೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿಮಾಡಿದರು?

Mr. CHAIRMAN (Sri R. K. PRASAD).—Mr. Rachaiah, I do not think the Sugar Company is a Government Industrial concern and you cannot discuss on it.

Sri B. RACHAIAH.—Government have taken a number of shares.

Mr. CHAIRMAN.—It is a Joint-Stock Company; it is not a Government concern.

Sri P. R. RAMAIYA (Basavangudi).—On a point of order, Sir. Government has invested capital in the Sugar Company and it has a Chairman. Therefore, it is within the purview of this House to discuss about the Company.

Mr. CHAIRMAN.—I request the Hon'ble Minister to enlighten me about this.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Sir, it is a Joint-Stock Company no doubt. Government have 51 per cent of the shares in that and have a direct hand in the management of that concern through their Directors. Government has majority of the Directors.

Mr. CHAIRMAN.—Yes; the Hon'ble Member Sri B. Rachaiah can go on.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೋ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನು ಆಡಿಟ್ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಅವುಗಳಿಂದ ಲಾಭ ಬಂದಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ನಾನು ಈ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿದೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣದ ಹೈಕೆ 6 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೆ ಈ ವರ್ಷ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಕಂಪೆನಿಯ ಷೇರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅಥವಾ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಲಾಭ ಬರುತ್ತದೆಯೆ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂದು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ ನೋಡದೆ ಕೈಹಾಕಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರೆಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಹೊರೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರ ಫಲತಾಂಶವು ಸಾರ್ವಜನಿಕರೆಲ್ಲರಿಗೂ ತೆರಿಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೊರೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಮನವಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri M. LINGANNA (Nanjangud).—Sir, I do not take much of the time of this House as I only confine my remarks with regard to two items, namely, cottage industry like the coir industry and the khadi industry. Sir, in the Budget Memorandum the Government have allotted only four lakhs of rupees towards cottage industries and in the details that have been given to us in Volume No. I at page 150 the Government have provided for Badanval Spinning Centre only Rs. 1,21,500.

Sir, these two small industries, more especially the khadi industry, to a certain extent reveal the policy of Government which they pursue with regard to

these industries. Khadi industry, I need not tell you, is one which is being fostered in the State of Mysore from nearly fifty years. It has acquired a national character in the sense that Mahatma Gandhi, when he became the Leader of our country, laid down more emphasis on this cottage industry because he thought and rightly thought that the economic condition of the rural mass would be raised through this cottage industry. Sir, it is a known fact that most of the agriculturists who engage themselves in cultivation for nearly six months in the year resort to spinning and out of this they eke out a little for their livelihood. Everyone of us knows, Sir, that the *per capita* of the national income being only Rs. 265, it is quite essential that the little income of the rural folk should be augmented by such industries like the Khadi and other cottage industries. Sir, there are several khadi centres in Kolar and Chitaldrug Districts. I confine my remarks only to the Badanval Centre. Sir, the state of affairs in Badanval Centre is not hopeful. I visited this Centre two months ago and found that stock is being accumulated and the properties that were acquired in the form of spinning wheels and other equipments are almost in a state of decay. The condition of the building is most deplorable. I saw about six to seven cracks on the eastern side and western side of the building. This is the state of affairs in the Badanval Centre. The Government, I believe, is very much interested in sponsoring and in the furtherance of this particular industry which not merely gives a little extra income to the rural folk but which has also been accepted as an emblem of the ruling party in the land. That apart, Sir, the most economic aspect of the industry is that it helps not merely the village folk but also women who take up this spinning work. During times of leisure this is the only industry from which they can earn a little more income. So, Sir, from these points of view Government should take more care and invest more money in these cottage industries. If this cottage industry had been looked after carefully by Government, I am sure they could have had more percentage of income and also provided sufficient work to the rural folk and thus helped them to raise their economic conditions.

With regard to coir industry, Government have thought it fit to run a coir industry at Nanjangud on an experimental basis. Sir, this industry which should have brought a lot of income to the coffers of the State is not yielding much at all. Why is it so? The Government must look into and set right the defects. I lay emphasis on this because, probably Government of India are going to give us a grant or loan towards the furtherance of this industry. Sir, Mysore State occupies the second or third place in growing cocoanut. From this point of view Government should take more care about this coir industry that is now run on an experimental basis so that it may be run on a profitable basis, giving large scope to labourers. Sir, the position of the coir industry at Nanjangud is like this. The coir industry is run in a building which is rented by Government and they are paying heavy rent. The monthly maintenance charges for this industry are very meagre. At every stage the person in charge of this centre is probably hampered because of the stringency of money that is put at his disposal. The gentleman who is put in charge of this concern is so enthusiastic and he is an expert in the line and a person who comes from Travancore, with a lot of experience in this industry. Therefore, Sir, I suggest that this particular state of affairs of our coir industry is to be looked into and set right immediately. In view of the fact that we are going to get a lot of loans from the Central Government to improve and expand the coir industry, I request the Government to pay particular attention to this industry and not only expand it at Nanjangud but also start many more such industries at Tumkur or at places where they grow more cocoanuts. Sir, if these two industries are developed properly, I believe, they not merely augment the income of the rural folk but at the

(SRI M. LINGANNA.)

same time they give an impetus to the other small cottage industries that are in the rural parts. So, from these two points of view I submit to Government and most earnestly urge that they should give special care, more care than they are bestowing at present and pursue a new path of being more generous and being more progressive in character with regard to these cottage industries.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ (ಹಿರಿಯೂರು-ಅನುನೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಗಳು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡ ಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸ್ಥಾಪನೆ ಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಖಾದಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಎಷ್ಟಿತ್ತೋ ಈಗಅಷ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಕೂಡ ನುಮಾರು 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಖಾದಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಹಾಕಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಹೋದುದು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಗ ಳಲ್ಲೂ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದ್ದಾರೆ; ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆರೇಳು ತಿಂಗಳು ವ್ಯರ್ಥಾ ಕಾಲ ಹರಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಹಾಗೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 1945ರಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ಬಂದಾಗ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೈತರು ಖಾದಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನವಲಂಬಿಸಿ ಖಾದಿ ತಯಾರಿಸಿ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವರು ನೂಲುವುದರಲ್ಲಿ, ನೇಯುವುದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಜೀವನ ಜರುಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ದೇಶಾಭಿ ಮಾನ ಇದೆಯೆಂದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದು ಆವಶ್ಯಕ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶ ಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶಾಭಿಮಾನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜೆಗಳು ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ಸಾಮಾನು, ಬಟ್ಟೆಬರೆ ಮುಂತಾದು ವನ್ನೇ ಜನರು ಉಪಯೋಗಿಸುವರೇ ಹೊರತು ಇತರ ದೇಶಗಳ ಮಾಲುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಯಾರೂ ಹೋಗು ವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಾದರೋ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಲ್ಲಿ 1-2 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳ ಬರು ವವರು ಕೂಡ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುವ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ನಮ್ಮ ದೇಶ ದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುವ ಖಾದಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವು ದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಖಾದಿ ಹಾಕುವಾಗ ಉಳಿದವರೂ ಸಹ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಖಾದಿಯನ್ನೇ ಹಾಕ ಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮನ ವಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಈ

3 P.M.

ಖಾದೀ ತಯಾರಿಕೆಯ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಭಿ ವೃದ್ಧಿ ಗೊಳಿಸಿದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಿರು ದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಚರ್ಮದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ವಾದ ಮತ್ತು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಗಳ raw materials tan ಆಗಿರತಕ್ಕ ಮಾಲುಗ ಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅರಿತು ನುರಿತವರು ನಾವಿರಗಟ್ಟೆ ಜನರಿ ರುತ್ತಾರೆ. ಇವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಇವರ ಕೈಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಯಮಾಡಿ ಹೊರ ಗಿನಿಂದ ತರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಮಾಲನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಚರ್ಮಹದ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು (Tanning) ಸರ್ಕಾರದ ವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಅನುಭವ ನೈಪುಣ್ಯ ಪಡೆದ (technical experience) ಜನರಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಇನ್ನೊಂದು, ಡಿಫ್ರೆಸ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ನವರು ಮುತು ವರ್ಜಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿ ರುವ ಚಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ವಿಚಾರ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಇದು ಮದ್ರಾಸಿನಿಂದಲೂ, ಇತರ ಭಾಗಗಳಿಂದಲೂ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾ ರದವರು ದೊಡ್ಡಮನಸ್ಸುಮಾಡಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಂಟ್ರಾ ಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೇ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮುಂದೆಯೂ ಸಹ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಹಕಾರ ತತ್ವದ ಮನೋಭಾವನೆಯ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ತೆಂಗಿನ ನಾರಿನ ತಯಾರಿಕೆ ಹಿರಿ ಯೂರಿನಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುರಿ, ಹಗ್ಗ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾ ಗುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಮತ್ತು ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಮ್ಯಾಂಗನೀಸ್ ದೊರಕುತ್ತದೆಂಬ ವದಂತಿ ಇದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಲಸ್ಯ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತಾಳದೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೋ ಧನೆ ನಡೆಸಿ, ಒಂದು ಖಾಸಗೀ ಕಂಪೆನಿಯ ಮೂಲಕ ವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ಮೂಲಕವಾಗಲಿ ಈ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಇದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿ ಸಿದರೆ ಜನರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ತನ್ಮೂ ಲಕ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಅನುಕೂಲ ಲಭಿಸುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. CHAIRMAN.—Now the House will rise for lunch and meet again at 3-30 P.M.

The House adjourned for Lunch at Five Minutes past Three of the Clock and reassembled at Thirty-five Minutes past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair]

Sri S. SRINIVASA IYENGAR (T.-Narsipur).—I oppose the demand

under 'Industries and Supplies.' In 'Industries and Supplies' for the last five years we are having not only a drop in sales but also reduced profits. In 1952-53 the Government have registered a drop in sales to the extent of Rs. 77.29 lakhs and in 1953-54 Rs. 77.79 lakhs. The drop in sales or reduction in profits in the various industrial concerns is as follows :—

The Government Porcelain Factory : it earned a profit of 1.44 lakhs in 1950-51 and in 1952-53 it earned Rs. 57,000 only.

The Government Soap Factory about which the Government take credit, earned Rs. 2.85 lakhs in 1950-51 and in 1952-53 Rs. 2.55 lakhs only.

The Sandal Oil Factory got a profit of Rs. 8 to 9 lakhs in 1950-51 and in 1952-53 its profit was Rs. 6.44 lakhs. There was a reduction of Rs. 3 lakhs in profit.

The Government Silk Weaving Factory earned Rs. 90,000 in 1950-51 and in 1952-53 only Rs. 19,000.

The Dichromate Factory, the Government Silk Filatures and the Mysore Implements Factory, all these three industries had registered increased loss for the last 3 to 4 years. While the capital outlay on the industrial concerns has increased from the year 1949-50, the profits had consistently been reduced. The capital outlay on the industrial concerns in the year 1949-50 was of the order of Rs. 6.59 crores, and in 1952-53 it increased to Rs. 10.10 crores. I would like to submit that the investment on these industrial concerns is met out of the borrowings. For the money that we borrow we pay interest. But, even though we pay interest, our returns are very small, and the general revenues are operated upon for the payment of interest on these industrial concerns. I submit that this drop in sales and the reduced profits are due to two reasons. One is, either we cannot face competition of the world or our sales organisation is defective. I submit that at present the sales organisation for the products of the industrial concerns is highly defective. It is true that we have a Trade Agent in London to sell our sandal oil. What I wish to submit is this. Unless the Government of Mysore organises a regular sales organisation throughout India and in places where our goods are badly wanted, they cannot improve their production in these industries nor can they earn good profits. We can really manufacture very good things and that too we can reach a record production. But the only thing necessary is to market them. We have to compete with the competitive world. There are several firms with similar organisation and we must be able to sell our goods at competitive prices. Unless we do so, we are sure to lose further year after year and our products will not be so good as those of other countries. So far as the sales organisation is concerned, I have studied this problem a little. In certain places the Silk Filature products manufactured in the Silk Weaving Factory are sold through merchants. The commission that we give to the wholesaler is small. Our organisation is not flexible ; our costing is not on commercial lines, so much so what happens is, these merchants to whom you have entrusted the sale of our products—the products of the Mysore Silk Weaving Factory—would rather see that they sell goods belonging to some others who give them more percentage of commission. Many times when we visit these shops, they would rather induce us to buy products of some other concerns than these of the Government of Mysore, because the Government of Mysore gives a particular percentage of commission and that does not work out the commission they get elsewhere and so they would rather induce the buyers to buy products of some other concern rather than the products of the Silk Factory. Similarly, in respect of our sandal oil we pay commission. Our oil is marketed almost in many places in the world.—Bombay, Kanuj, Calcutta, Madras, Japan, Singapore, etc. These are the best market places. Even in the U.S.A. our sandal oil is in demand. So also in Siam and China. I would very much request the Government to improve the sales organisation, so that a good production budget for industrial concerns may be prepared.

(Sri S. SRINIVASA IYENGAR.)

In fact the industrial concerns do not know how much they can produce, because they are not quite sure of the market. They must be in a position to know what types of goods are necessary and in what market. They should try to manufacture these types and see that during the year they dispose of the goods manufactured. I can very safely say that our industrial concerns have got nearly Rs. 18 lakhs worth of goods in stock. There are 19 concerns; except the Iron and Steel Works, other concerns are not working properly. The Iron and Steel Works no doubt give us profits. But in the other concerns, the profits are low. They are holding huge stocks at the end of the year. On all of them we have sunk money. Therefore I would urge that these concerns manufacture as much products as are necessary for the market and improve their sales organisations. The Trade Agent's office, the Hon'ble Minister was pleased to say, has done well; they have done a lot of service in securing us markets and such other things. I entirely acknowledge it and in fact I have also said so. That is quite true. But they must have a wider sphere. They must secure more orders for our sandal oil and some of our other products. Facilities have been given to them. In spite of it, how is it that there are no tangible profits? It is entirely due to want of proper plan. We must have a trade plan. That is absolutely necessary. You are having in your industrial concerns a turnover of nearly Rs. 4 crores a year. Can you not make a decent profit out of this turnover? We can really do it. But the only thing is, it must be done according to plan. You must suit your sales organisation to the changing world. You must adjust yourselves to the changing world. For example, for our sandal oil Kanuj has a great demand. There was demand for the manufactured drugs,—pharmaceutical products. But that market is not availed of. There is competition. We must survive that competition. My submission is, having all facilities, why should we not be always alert and see that we really mean business in our industrial concerns? That is my sole object and I believe that Government are well impressed about this.

Then about our silk industry. The Silk Filature in T. Narasipur is a good industry. It was started at a time when we wanted silk.....

Mr. SPEAKER.—Some reasonable time must be given to the Minister to reply.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Government have already invested Rs. 7.55 lakhs on this industry and have further invested Rs. 45,000 on its shares. But the shares are selling at rockbottom prices. They have their own man as the Managing Director. I would urge the Government to see that greater efforts are made to improve this industry and allow the factory to work and produce enough goods not only to pay back the loans with the interest but also feed two lakhs of families that are dependent on this industry.

Sri V. M. MASCARENHAS (St. John's Hill).—Of course the first thing is that our industries and the Industries Department need a thorough reorganisation as repeated on the floor of this House at least according to me, for the last five years. Let it not be said that I am repeating the same old story. The only sources of revenue that we could now get, having lost the more elastic ones, are industries, electricity and sales-tax. So, it is very necessary that the Government bestows its attention to see that these three departments work to the utmost satisfaction if the State has to succeed and if it has to exist.

Another thing that I want to bring to the notice of the Government is: I have read that they have decided to include in the Second Five-Year Plan a textile mill at Bellary. In my Budget speech, I pointed out that the textile industry has not only reached self-sufficiency but has a surplus of 25 per cent which it is finding very difficult to market. I do not understand which great brainwave was responsible for sponsoring a textile mill at Bellary when India has not been able to market

its 25 per cent extra production. Is the Government of Mysore going to invest on a mill of this kind Rs. 40 lakhs which is borrowed money and is this textile mill going to succeed, is all that I ask of the Hon'ble Minister?

The third thing I would like to say is considering this important problem as I said, in my Budget speech and as my friend Sri Pattabhi Raman also said, it is perhaps necessary to constitute a committee to enquire into the working of the Government industrial concerns and to take a survey as to how we can develop our cottage and home industries in our State. Thank you, Sir.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ಸಾಗರ—ಹೊಸನಗರ):—ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 6 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಕೂಲಿಗಾರರ ಕನಿಷ್ಠ ಸಂಬಳವನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ನೇಮಿಸಿರತಕ್ಕ ಸಮಿತಿ ಏನು ವರದಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದು ಇನ್ನೂ ತಿಳಿದುಬಂದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಹಾಗೆ ಕಾನೂನು ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನೂ ತಯಾರುಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕನಿಷ್ಠ ಕೂಲಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಕೂಡ ಆಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The difficulty is there will be no time for reply by the Minister. It will not be doing any justice if you cannot get a satisfactory reply from the Hon'ble Minister. If you do not want a reply, you can go on till 4. You have raised a point now; at least it requires five minutes for him to explain.

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Industries).—Sir, several points have been raised by several Hon'ble Members, some of them giving very useful suggestions for the re-modelling of the Industries Department. Some criticisms also were levelled against the working of some of the industrial concerns and also of some joint-stock companies where Government have invested some money. The Hon'ble Member just opposite to me, Sri Rachaiah, raised the point and referred to a joint-stock company where Government have majority of shares, with regard to whose ex-chairman there were so many points of view and that Government had not cleared the position. In order to set at rest any kind of feeling of doubt in his mind, I would like to make this statement.

Anonymous petitions containing serious allegations against the work and conduct of Sri A. G. Bandi Gowda, Ex-Chairman and Managing Director, Mysore Sugar Co., Ltd., were received by the Government in December 1952, and he was called upon to furnish his report on the same. The reply received from him was not to the point and in certain respects evasive. In view of the Government investment of 55 per cent of capital in this Company and other issues involved, it was felt necessary to exercise the powers vested under Article 159 of the Memorandum and Articles of Association of the Company empowering the Government to appoint an Auditor to audit the accounts of the Company. This appointment of the Government Auditor was made in September 1953 and he was requested to forward his report as early as possible. The Government Auditor sent a preliminary report in December 1953 bringing to the notice of the Government serious irregularities observed by him during audit. He further said that he had already requested Sri A. G. Bandi Gowda to give his clarifications in respect of the various irregularities observed during audit, and he has sent his final report after obtaining the same. The Government Auditor submitted his final report in February 1954 pointing out how Sri Bandi Gowda has gone on evading the request for clarification made to him in November 1953, questioning the appointment of the Government Auditor itself as illegal, unconstitutional and irregular. Government regret very much that Sri Bandi Gowda should have adopted this attitude towards the Government Auditor appointed under clear and specific provisions of the Articles of Association of the Company. The Auditor's report revealed the serious and grossly irregular and reckless transactions carried out by him in the conduct of operations of the Company and led to the conclusion that he has acted in a manner seriously detrimental to its

(SRI H. SIDDAVEERAPPA.)

interests. He was appointed by Government as Government Director and Government looked into the report of the Auditor and after examining all the material available had no alternative except to remove Sri Bandi Gowda from the office of Government Director. The order dated 25th February 1954 removing Sri Bandi Gowda from the office of Government Director on the Board of Directors of the Mysore Sugar Company with immediate effect was communicated to him. After the removal from the office as Director on the Board of Directors, he could not function any longer either as Chairman or the Government Director. He is reported to have sent a letter of resignation on 1st March 1954 resigning his office of Chairman and Managing Director which he naturally could not have held on account of removal from the Government Directorship itself.

The Government wish to take this opportunity of assuring Hon'ble Members that they have been compelled to take the abovesaid action solely with a view to maintain the purity and integrity of the administration in Government-controlled industrial concerns.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—Can that Audit report be made available to the House ?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—With regard to the point raised by the Hon'ble Member for Shimoga Sri S. R. Nagappa Setty—he raised certain important issues about the management of our Bhadravathi Iron and Steel Works and he has brought to my notice some points. I wish to state that what he said with regard to the preparation of the Balance Sheet is not correct.

Regarding the rural industrialisation scheme, the Hon'ble Member is aware of the Committee recently constituted by the Government to go into the matter and I assure him that the Government have taken very active steps to see that all the small scale industries are put on a firm footing.

Regarding the points raised by the Hon'ble Member Sri Pattabhi Raman about unemployment as to how our industries must come to the aid of solving the problem of unemployment,—it is a very big problem. That is a problem that will have to be tackled on a larger ground and on a larger plan and I am sure the Government of India are interested in solving this problem. So far as the Mysore Government are concerned, they are always ready to aid any scheme that is sponsored by the Government of India to solve the problem of unemployment.

My Hon'ble friend Sri M. Linganna made his modest observation about two industries which are dear and near to him. I may assure him that I will bear in mind the suggestion made by the Hon'ble Member.

The Hon'ble Member from Chitaldrug, Sri T. Hanumaiya, suggested improvements that will have to be made. In particular he referred to one small industry, namely, the bark industry. Last year Government have as an experiment given this work to Harijans. I am very happy to say that they have worked to the satisfaction of the Government. That is the surest way of helping our poor Harijans in their economic improvement. On the same lines as was done last year, Government will consider sympathetically that case. That is the assurance which I can give at the moment.

My friend Sri Srinivasa Iyengar, when he speaks, he speaks with an array of facts and figures. I am sure there is much force in what he has said, especially regarding our sales organisation. His weighty remarks deserve to be considered and they will receive my utmost consideration.

With regard to the point raised by Sri Gopala Gowda about the Minimum Wages—I think that is the point he raised—I can only say that that is a point I will look into. So far as Government industrial concerns are concerned, I am sure on this point my friend will agree that Government are always sympathetic towards labour.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That a sum not exceeding Rs. 6,48,20,100 be granted to the Government to defray the charges

which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1955, in respect of 'Industries and Supplies (Except Sericulture)'."

The motion was adopted.

DEMAND No. 27—SERICULTURE.

43. INDUSTRIES AND SUPPLIES—SERICULTURE.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

"That a sum not exceeding Rs. 11,18,200 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1955, in respect of 'Sericulture'."

4 P.M.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಾಪಣ್ಣ (ಶಿಡ್ಲಘಟ್ಟ—ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಮನವಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಈ ಬಜೆಟ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ತಯಾರಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಈ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ಇದಕ್ಕಾಗುವ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ ಸದುಪಯೋಗ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಕಳೆದ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಈ ಇಲಾಖೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ, ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ತನ್ನ ಕಾಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಿ ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಮತ್ತು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನೇ ಮುಚ್ಚಿ ಇದಕ್ಕಾಗುವ ವೆಚ್ಚ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಮನವಿ ನಮ್ಮ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಮೈಸೂರ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ, ಬಹಳ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದು ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆ. ಇದರ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ ರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸಂಸಾರಗಳವರು ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇಂಥ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿದೆಯೆಂದು ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಒಬ್ಬ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಾಗಿ ನಾನಂತೂ ಬಹಳ ನಾಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ರೈತರಿಗೇನಿತ್ತೋ ಅದೆಲ್ಲಾ ನಶಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ 2 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ನಾನು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಈ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಅಂಗುಲ ಕೂಡ ಮುಂದುವರಿಯದೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತನೆ ಮನೂದೆಯು ಕೇವಲ 15 ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತನ್ನಿ ಎರಡು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದರೂ ಈ ತಿಂಗಳು, ನಾಳೆ ತಿಂಗಳು ಎಂದು ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆ. ಪೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಣ ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅರ್ಧ ಭಾಗವೂ ಕೂಡ ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. 1951-52ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 6 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪೈಕಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಖರ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಕೇವಲ 11 ಸಾವಿರ ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ; 1953-54 ರಲ್ಲಿ 3,29,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿ ಕೇವಲ 90 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ರಿಪ್ಯೆಚ್ಡ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ, ಅರ್ಧ ಕೂಡ ಖರ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಸಾರಿ 3,36,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ವಿತರ್ಕ್ಕಾಗುತ್ತದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 3,36,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುವುದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಪೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ವಿವರ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇತರ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಂತೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆ ಮಿಶ್ರಜಾತಿ ಗೂಡು ಬೇಕು. ಅದಾಗಬೇಕಾದರೆ ಜಪ್ಪಾ ದೇಶದ ಗಂಡು ಹುಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹೆಣ್ಣು ಹುಳು ಅವಶ್ಯಕ. ಜಪ್ಪಾ ದೇಶದ ಹುಳು ಸಾಧಾರಣ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಬಿಳಿಗಿರಿರಂಗನ ಬೆಟ್ಟ ಮತ್ತು ಕೆಮ್ಮಣ್ಣುಗುಂಡಿ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರ ಶೋಚನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಗೂಡು, ಹುಳು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ್ದು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸಲ ಬೆಲೆ ಸಾವಿರ ಒಂದಕ್ಕೆ 30 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಏರುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ಗೂಡು ರೈತರಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕದೆ ಅನೇಕ ಸಲ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಬಿತ್ತನೆ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ರೈತರು ಯಾವ ರೀತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಯಾವ ರೀತಿ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಮುಂದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಾನ ಸಿಕ್ಕಲಾರದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಾರಣ ನುಮಾರು 3 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ಈ ಸಭೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಈ ವೃತ್ತಿಯನ್ನವಲಂಬಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆ ತೀರ ಬಡವರ ಕೈಲಿ, ಸಾಧಾರಣ ಜನರ ಕೈಲಿ ಇದೆಯೇ ವಿನಾ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಕೈಲಿ ಅಥವಾ ಹಣವಂತರ ಕೈಲಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ, ಇದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಾಪಣ್ಣ.)

ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಕಾನಕಾನಹಳ್ಳಿ ಫಿಲೇಚರ್‌ನಗೂ, ಮೈಸೂರು ಫಿಲೇಚರ್‌ನಗೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಫಿಲೇಚರ್ ಇದೆ. ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಫಿಲೇಚರ್ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಮದ್ರಾಸು ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ; ಆದರಿಂದ ಲಾಭವಿದೆ. ಅದೇ ಪಾತಾವರಣದಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಫಿಲೇಚರ್ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿನ ಚಿಕ್ಕ ಫಿಲೇಚರ್‌ಗೆ ಕೂಡ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಫಿಲೇಚರಿಗೆ ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಯೆ ಎಂಬುದು ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿವೆ, ಕಷ್ಟವಿದೆ, ನಿಜ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯಿರುವ ಸರ್ಕಾರವೇ ಅದನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಸಂದೇಹ ಪಡುತ್ತಾ, ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು? ಬರೀ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸುವುದಾದರೆ ಖಂಡಿತ ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಹಣವನ್ನು ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY (Yelandur).—Sir, as all of us know, sericulture is a cottage industry which is subsidiary to agriculture. Directly or indirectly this industry is giving occupation to the extent of nearly two lakhs of families in our State. If we look into the figures the importance of the industry can be surely understood. The total production of silk in India is 1·838 million pounds; in Mysore alone it is 1·289 million pounds. 75 per cent of the total production of silk is produced in Mysore and the balance of 25 per cent is produced in the rest of India. Unfortunately, the sericulture industry is now passing through a crisis. We have now to look into its condition. The reasons are not far to seek. Firstly, we are producing a very low quality of silk at a high cost. Secondly, there is a constant and sudden fluctuation in the silk market owing to the unregulated import policy followed by the Central Government. Thirdly, there is conflicting interest in the same trade between weavers and reelers. Lastly, there is competition from among the factories which are now producing artificial silk. In Bombay and Hyderabad, factories are producing artificial silk. Sir, it is desirable to suggest some remedies for the improvement of this industry.

In the first instance, we must give our primary attention to the development of mulberry plantation. How can this be done? We must have a nursery garden in our State and supply to the sericulturists so as to produce great quantities of mulberry leaves in order to lessen the cost of production of cocoon. In Mysore the production per acre is 4,000 lbs. of mulberry leaves. In Japan it is 17,000 lbs. If we take into consideration the quality of the cocoon, we can come to the conclusion that the quality of cocoon produced in our country is very low. To produce one pound of silk in Japan the cocoon required is only 8 pounds; in Mysore 17 pounds of cocoon are required to produce one pound of silk. Thus it is clear that the quality of cocoon produced in our country is very low.

Further, the reeling machinery that we are now using in our industries is of a very old type. Therefore we have to use only the improved method of machinery which is now being used in Japan. For all these developments, I think, a Research Section is of paramount importance. This research station provides a rock-bed to base our industry on a very firm foundation. The Government of Mysore are not at all taking any interest with regard to the development of this Research Institute. The Government of India have sanctioned Rs. 1,54,000 for the development of Research Institute for Mysore; Madras Rs. 1,90,000; Assam Rs. 6,000; West Bengal Rs. 42,000. We must make use of this opportunity, Sir; our budget reveals that the Government are not earnest to develop this Research Institute. In the year 1950-51 the provision in the budget was to the extent of four lakhs but the amount actually spent over this was about Rs. 29,432. In the year 1951-52 the amount provided in the budget was Rs. 2,12,206, amount spent was Rs. 26,457; in 1952-53 amount provided was Rs. 1,58,780 and the amount spent

was Rs. 26,178. These figures reveal that the Government are not taking effective steps to develop the Research Institute. Even the Research Institute that has now been started by Government at Channapatna is not at all doing any satisfactory work. Therefore, I request Government to take effective steps. Government should recommend to the Central Government that the import of silk must be on the account of the Central Silk Board. The Central Silk Board must purchase all the silk imported from Japan and then the Board must allot the required silk to all States. The price of the imported silk must be one or two rupees above the indigenous silk so that we may have a secured market for the indigenous silk. The profit made by the Board would be instituted for the development of silk industry. The Tariff Commission which has submitted its report to the Central Government has made a few recommendations. One of the recommendations says: "Research, particularly in respect of mulberry cultivation and breed of silkworms, is of vital importance to the development of the Sericulture Industry. The Central Silk Board should therefore go ahead with its proposed scheme of setting up regional research stations with emphasis on the above two aspects and implement it as early as possible. For co-ordinating research activities of these regional stations a Central Research Station should also be established at a convenient place." Also, the Commission have observed in their report that in spite of protection granted by the Central Government, this industry is not making any headway. I request that Government should take effective steps in order to improve this industry.

(Several Members rose.)

Mr. SPEAKER.—We have not got enough time. So, it is better we hear the Hon'ble Minister in view of the criticism made, particularly by Sri Papanna.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಶ್ರೀ ಪಾಪಣ್ಣನವರು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಆಶಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಅನುಭವವನ್ನೇನೋ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ರೈತರು ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಖಾನಗೀ ಜನರು ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕು, ಅದರಲ್ಲಿ ಎಡರುತೊಡರುಗಳು ಬಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆಯಾಗಿ isolate ಮಾಡಿ ಇಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಗತಿ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ರೀತಿ ನೀತಿಯು ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪ್ರಗತಿಗೂ moral force ಗೂ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನೂ ನಾನು ಆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಒತ್ತಿ ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಹೇಗೆ moral force ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬನವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಇಟಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ. ಇಟಲಿ ದೇಶ Sericulture ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ 600 ಲೂಮುಗಳು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಅದು ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಬೇರೊಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಏಕೆ ಹೀಗಾಯಿತೆಂದು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಇದಕ್ಕೆ slump ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ತೊಂದರೆ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ, ಮೊದಲು ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ export ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಈಗ ನಿಂತುಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ಹೀಗಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದೆಯೆಂದು. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಕಷ್ಟವೇನೆಂದರೆ, ಆರ್ಟಿಫಿಷಿಯಲ್ ಸಿಲ್ಕ್, ರೇಯಾನ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಎಂಬುದು ಬಂದು, ಇದು ಜನರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಥಳಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಣುವುದರಿಂದ, ಅಗ್ಗವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವುದರಿಂದ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವ ಮಧ್ಯಮ ತರಗತಿಯವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗಿದೆ ; ಹೀಗಾಗಿ ಇದು ಜರ್ಜಾಗದೆ ನಿಂತಿದೆ. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೀಟಿಂಗಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಆರ್ಟಿಫಿಷಿಯಲ್ ಸಿಲ್ಕ್ ತಯಾರುಮಾಡತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಕಂಪೆನಿಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿವೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು ಟ್ಯಾರಿಫ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಮುಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿರುವ ಶ್ರೀ ಕರ್ಮರ್‌ಕರ್‌ರವರ ಸಾಹಸದಿಂದ ಏನೇ ಎಡರುತೊಡರುಗಳು ಬಂದರೂ ಈ ಉದ್ಯಮ ಇನ್ನೂ ತಲೆಯೆತ್ತಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಮರೆಯಬಾರದು.

ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಈ ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಈಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಉದ್ಯಮದ ಪ್ರಗತಿಸಾಧನೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡಿದೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಿಂದ research ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬಳಿಗಿರಿ ರಂಗನ ಬೆಟ್ಟದ ಹತ್ತಿರ ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಮಿರ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆದಿದೆ ಯೆಂಬುದು ತಮಗೆಲ್ಲಾ ವೇದ್ಯವಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ mulberry cultivation ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಬಹ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಪರಾಂಬರಿಸಿದರೆ ಕಾರ್ಯಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ mulberry cultivation ಗಾಗಿ 1950-51 ರಲ್ಲಿ 90,500, 1951-52 ರಲ್ಲಿ 1,05,000 ಎಕರೆಗಳು, 1952-53 ರಲ್ಲಿ 1,05,000 ಎಕರೆಗಳು ಮತ್ತು 1953-54 ರಲ್ಲಿ 1,05,000 ಎಕರೆಗಳು ಹೀಗಿರುವುದು ನೋಡಿದರೆ progress ಆಗದೆ ಇದ್ದರೂ ಈಗಿರುವ slump ನಲ್ಲಿ ನಹ retard ಆಗದೇ ಇರುವುದು ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ progress ಆಗಿದೆಯೆಂದೇ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ರೇಷ್ಮೆ ಉತ್ಪನ್ನದಲ್ಲಿಯೂ ನಹ 1950-51 ರಲ್ಲಿ 14 ಲಕ್ಷಪೌಂಡುಗಳಷ್ಟಿದ್ದದ್ದು, 1952-53ರಲ್ಲಿ 15 ಲಕ್ಷ ಪೌಂಡುಗಳಷ್ಟಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿ.—ಹಿಲ್ ಸ್ಪೇರ್ಷ್ ಮೇಲೆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಆಗಿದೆಯೇ ? ಈ ವಿಚಾರ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. In some cases there is avoidable delay ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶೀಘ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತೇನೆ.

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY.—Just now you were pleased to state that the production of raw silk in 1952-53 was 14 lakhs of pounds. But I have certain figures with me. The filature silk production is 84,300 lbs. and the charka silk production is about 12 lakhs 5,674 lbs. and the total is 12 lakhs, 89,947 lbs. It is reduced in 1952-53.

Mr. SPEAKER.—For 1952-53 he gave the figures.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—For 1953-54 I have not got the figures with me. Anyhow I will examine it and if I am wrong, I am prepared to correct it.

Mr. SPEAKER.—From 14 lakhs of pounds it has gone up to 15 lakhs of pounds, that is what you say?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Yes. ಹಿಲ್ ಸ್ಪೇರ್ಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳು ಆಗಿವೆಯೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು. ಬಳಿಗಿರಿರಂಗನ ಬೆಟ್ಟದಮೇಲೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡಿದೆ. K.R. ಹಿಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ sanction ಆಗಿ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಜಾಗವಿದೆ. ಅದು ಮೊದಲು ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರಿತ್ತು. ಈಗ ಆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಆಗುವವರೆಗೆ ಈ ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದುದು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಬಿಲ್ಡಿಂಗು, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು Loans ಎಷ್ಟು ಇದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದುದೇ ಆದರೆ, 1950-51 ರಲ್ಲಿ 25 ಸಾವಿರ ಇದ್ದುದು ಪ್ರಕ್ಯತ ಸಾಲನಲ್ಲಿ 50 ಸಾವಿರದವರೆಗೆ ಏರಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಶೇಕಡ 40ರಷ್ಟು total demand ಮಾತ್ರ meet ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಂಕೆ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ: ಇದೇನು ಈ ಬಗ್ಗೆ legislation ಇನ್ನೂ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ, ಇದಕ್ಕೇನು ಕಾರಣ ಎಂದು. ನಾನು ತಮಗೆ ಡೇಟ್‌ವಾರಾಗಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು, ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ legislation pass ಆದಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತ್ವರಿತಗೊಳಿಸಿ, ನೋಟಿಫಿಕೇರ್ಷ ನಹ issue ಮಾಡಿ, ಪುನಃ ಇದು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂತಿದೆ. ಈ ಸ್ಪೇಜ್‌ನಲ್ಲಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಡವಾಗಿದೆಯೆಂಬು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಈ ರೀತಿ ತಡವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ತಮಗೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪಾಪಣ್ಣನವರಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡುವುದು ಇಷ್ಟು: ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರು ರೇಷ್ಮೆ ಗೂಡಿನ ಧಾರಣೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇರುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಬಹುಶಃ demand and supply ಮೇಲೆ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಹೀಗಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನರಿಪಡಿಸಬೇಕು, ಈ ರೀತಿ unregulated ಆಗಿ ಬಿಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಬಹುಶಃ ಈ ಸಂಬಂಧದ legislation ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಇದು ಸರಿ ಹೋಗಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿಯವರು Regulated Market ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ cost of production ಆದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ expert committee ಯೊಂದು ನೇಮಕವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಭಾರತದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಜಪ್ಪಾನಿಂದ ಪೋಟಾರು ತರಿಸಿ ಟಿ.-ನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕೂಡ

ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ Research Station ಬಲಪಡಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹುರುಪುಗೊಳಿಸಲು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ಫಂಡ್ ಕೇಳಿರುತ್ತೇವೆ. ಬಹುಶಃ ಬರುವ ವರ್ಷ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆದೀತು ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

4-30 P.M.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That a sum not exceeding Rs. 11,18,200 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1955 in respect of 'Sericulture'."

The motion was adopted.

DEMAND No. 41—INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

72. CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

"That a sum not exceeding Rs. 1,81,30,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1955 in respect of 'Capital Outlay on Industrial Development'."

Sri M. PALANIYAPPAN (Ulsoor).—Sir, during the last Budget speech, I referred to the question of nationalisation of the Bangalore Transport Co. and I said so for more than one reason. The B. T. C. in Bangalore has been started in the year 1940. Since that year no private buses are allowed to operate in Bangalore City and entire monopoly has been given to this one company in order to cater to the needs of traffic in Bangalore City. Sir, since 1940 till today the City has grown by leaps and bounds and the population has increased many-fold; and in spite of that we see that this transport organisation has not improved in any manner. Everyday we see that the citizens are put to hardship by being made to wait hours together at every bus-stand. If anybody wants to go from one place to the other in Bangalore City there is no proper facility and no other conveyance is available. If at all, the citizen is forced to hire a taxi which is so costly for the poor man. It is the duty of the Government to provide for better travel facilities to the citizens of Bangalore and I suggest that it is high time that the Government come to the aid of the poor citizens by nationalising this concern. Sir, apart from providing facilities for the people . . . .

Mr. SPEAKER.—You will not be given more than five minutes. At the rate of five minutes to each, only four Hon'ble Members can be given chances. You can mention only points. You cannot make a detailed speech.

Sri M. PALANIYAPPAN.—Sir, if the B. T. C. is taken over by Government, it would not only help the poor citizens, but incidentally it would also bring in a revenue of more than 20 lakhs per year to the Government. In respect of Government Road Transport, this morning answers were furnished by Government that in spite of heavy depreciation on 193 buses, they are still able to get a little profit, a return of 10 per cent on their capital. I sincerely feel that the B. T. C. if nationalised would add to the exchequer. I am glad to note that the Government have made a token grant of one lakh towards this in the Budget. I only hope that the Government will boldly go ahead with this nationalisation scheme without yielding to influences of big business magnates who are interested in the B. T. C. With these few words, I trust, Sir, that the Government will take up the issue of nationalisation immediately and relieve the hardship of the people living in this City.

Sri R. ANANTARAMAN (Chamarajapet).—Sir, I really thank my friend Sri Palaniyappan for having elicited more information about the B. T. C. The gross revenue for the Government during 1953 was 26,79,644 and the net profit was 1,10,862. Sir, I was informed by the Hon'ble Minister the other day that 75 per cent of the money is kept apart for depreciation

ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ Research Station ಬಲಪಡಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹುರುಪುಗೊಳಿಸಲು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ಫಂಡ್ ಕೇಳಿರುತ್ತೇವೆ. ಬಹುಶಃ ಬರುವ ವರ್ಷ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆದೀತು ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

4-30 P.M.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That a sum not exceeding Rs. 11,18,200 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1955 in respect of 'Sericulture'."

The motion was adopted.

DEMAND No. 41—INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

72. CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

"That a sum not exceeding Rs. 1,81,30,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1955 in respect of 'Capital Outlay on Industrial Development'."

Sri M. PALANIYAPPAN (Ulsoor).—Sir, during the last Budget speech, I referred to the question of nationalisation of the Bangalore Transport Co. and I said so for more than one reason. The B. T. C. in Bangalore has been started in the year 1940. Since that year no private buses are allowed to operate in Bangalore City and entire monopoly has been given to this one company in order to cater to the needs of traffic in Bangalore City. Sir, since 1940 till today the City has grown by leaps and bounds and the population has increased many-fold; and in spite of that we see that this transport organisation has not improved in any manner. Everyday we see that the citizens are put to hardship by being made to wait hours together at every bus-stand. If anybody wants to go from one place to the other in Bangalore City there is no proper facility and no other conveyance is available. If at all, the citizen is forced to hire a taxi which is so costly for the poor man. It is the duty of the Government to provide for better travel facilities to the citizens of Bangalore and I suggest that it is high time that the Government come to the aid of the poor citizens by nationalising this concern. Sir, apart from providing facilities for the people . . . .

Mr. SPEAKER.—You will not be given more than five minutes. At the rate of five minutes to each, only four Hon'ble Members can be given chances. You can mention only points. You cannot make a detailed speech.

Sri M. PALANIYAPPAN.—Sir, if the B. T. C. is taken over by Government, it would not only help the poor citizens, but incidentally it would also bring in a revenue of more than 20 lakhs per year to the Government. In respect of Government Road Transport, this morning answers were furnished by Government that in spite of heavy depreciation on 193 buses, they are still able to get a little profit, a return of 10 per cent on their capital. I sincerely feel that the B. T. C. if nationalised would add to the exchequer. I am glad to note that the Government have made a token grant of one lakh towards this in the Budget. I only hope that the Government will boldly go ahead with this nationalisation scheme without yielding to influences of big business magnates who are interested in the B. T. C. With these few words, I trust, Sir, that the Government will take up the issue of nationalisation immediately and relieve the hardship of the people living in this City.

Sri R. ANANTARAMAN (Chamarajapet).—Sir, I really thank my friend Sri Palaniyappan for having elicited more information about the B. T. C. The gross revenue for the Government during 1953 was 26,79,644 and the net profit was 1,10,862. Sir, I was informed by the Hon'ble Minister the other day that 75 per cent of the money is kept apart for depreciation

(SRI R. ANANTARAMAN.)

fund; and I asked one official of the B.T.C. and he told me that since Government are not likely to extend the monopoly, they are not willing to have more buses and that is why they have kept money ready at their disposal. That is the explanation given by some of the officials of that concern. Now the Bangalore Road Transport System is known to good many Hon'ble members to be very bad and it is not possible to get a seat in the bus; everyday it is full. There are only about 120 buses plying in the city for a population of nearly nine lakhs. This B. T. C. has of late been running buses to Kengeri and Yelahanka and other places. It is clear that the needs of the City are growing and in order to cater to these needs the B.T.C. must put more buses on the road and for that, they must take out money from their depreciation fund and buy more buses. The B.T.C. is not going to do this unless it is sure of getting their monopoly extended for a further term, because they know that the question of nationalisation is pending with Government. This is putting the public at large in great trouble and difficulty. It is therefore better that the Government takes a quick decision on this question.

Another point is, now the Government are trying to monopolise certain routes outside Bangalore City. I would tell them, Sir, it is better they concentrate their attention in Bangalore City because they are having the General Manager here and the roads are in very good condition. They are tarred and most of them are cemented also. This means that wear and tear will also be reduced to the minimum and it will be very easy for them to run buses in the City. I can even say that if only they nationalise, the Government can even get twice the income. So instead of thinking of having some other routes monopolised, it is better Government concentrate their attention on the city traffic, nationalise B.T.C. and employ more persons and give relief to the travelling public of Bangalore. In fact one of the complaints that people coming from outside the State make is about the City transport and it is really in a bad condition as against what is obtaining in Madras or Bombay.

With these few words, I recommend to the Government that the B.T.C. may be nationalised as early as possible.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಟಿ. ಕೆಂಪರಾಜ್ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈ ಬಿ.ಟಿ.ಸಿ. ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದಿನವಹಿ ತಿರುಗಾಡತಕ್ಕವನು. ಈ ಬಿ.ಟಿ.ಸಿ. ಬಸ್ಸುಗಳು ಎಷ್ಟು ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿವೆ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಬಾಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವವರಿಗೇ ಅದರ ಕಷ್ಟನುಖ ಗೊತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲೇ ಮುನಾಪಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಬಾನಗೀ ಬಸ್ ಮಾಲೀಕರೇನಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗಾಗಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ನಹ ಆದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈಗಲಾದರೂ ಸರ್ಕಾರ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಬಿ.ಟಿ.ಸಿ. ಬಸ್ಸುಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಂಡಕ್ಟರುಗಳು ಮತ್ತು ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳು ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನಾನುಕೂಲಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಂಪನಿಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಸರ್ಕಾರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಮಾಡಬೇಕು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅನೇಕ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮುನಾಪಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ನೀತಿ. ಆದರೆ ದೂರ ಹೋಗುವ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಆದಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಕೃಷ್ಣರಾಜಪುರದಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಬಸ್ಸಿದೆ. ಈ ಬಸ್ಸು ಬಹಳ ಹಳೆಯದು, ಅನೇಕವೇಳೆ ಮಧ್ಯೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ನತತವಾಗಿ ಮುನಾಪಲ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿದೆಯೋ ಅಂಥ ಕಡೆಯಿರುವ ಬಸ್ಸುಲೈನುಗಳನ್ನು ಖಾನಗಿಯ ಬಸ್ಸು ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

Sri H. K. SHIVARUDRAPPA (Gundlupet—Heggadadevankote).—I raise a point of order. How is it relevant, Sir ?

Sri B. T. KEMPARAJ.—It is regarding Road Transport.

Mr. SPEAKER.—Yes, it has some bearing.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಟಿ. ಕೆಂಪರಾಜ್.—ಆದ್ದರಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಬಿ.ಟಿ.ಸಿ ಕಂಪನಿ ಮುನಾಪಲುಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬಸ್ಸನ್ನು ಓಡಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ (ಎಳಂದೂರು—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಮೈಸೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನ ತಲಕಾಡು ಬಹಳ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರಾರ್ಹವಾದ ಸ್ಥಳವೂ ಆಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಮರಳುಗುದ್ದೆ ಕಾಣ ಬರುವುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ತಲಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಗ್ಲಾಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಏನೇನು ಸೌಲಭ್ಯ ಬೇಕೋ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಮರಳು ಬಹಳ ದೃಢ

ವಾಗಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯ ದರ್ಜೆಯದಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಲ ಇಕ್ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಆಗಿತ್ತೆಂದು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಮೈಸೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನ ತಲಕಾಡು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗ್ಲಾಸ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ತೆರೆಯುವುದು ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಯಾರಾಗ ತಕ್ಕಂಥ ಗ್ಲಾಸೂ ಸಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಉತ್ತಮದರ್ಜೆಯ ಗ್ಲಾಸಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಈ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಸರ್ಕಾರ ಬೇಗ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಮನವಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ (ಕಡೂರು).— ಸ್ವಾಮಿ, ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪ್ರಗತಿಶಾಲೆಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕು, ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕು. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 10 ಲಕ್ಷ ಸೈಕಲುಗಳು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ 5 ಲಕ್ಷ ಸೈಕಲುಗಳು ಮಾತ್ರ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಂತೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದುವೇಳೆ ಹೊಸ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲೇ ಮಾಡುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನವಿಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಕೊಬ್ಬರಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹಿಂದೆಯೇ ಮನವಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ಕಡೆ ನಾರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ತುಮಕೂರು, ಕಡೂರು ತಾಲ್ಲೂಕು, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲವುಭಾಗ, ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಒಂದುಭಾಗ, ಅರಸೀಕರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಇಂಥಕಡೆ ಕಾಯಿರ್ ನಾರಿನ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ತೆರೆಯಬೇಕು. ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ನಾರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಬಹುದು. ಈ ನಾರಿನಿಂದ ಹಗ್ಗ, ಹುರಿ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ತಯಾರಿಸಬಹುದು. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಣ್ಣ ನಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ನಾರು, ಹುರಿ ವಗೈರೆ ಜನರು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ನಿರುದ್ಯೋಗಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಈ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನಾರಿನ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು.

ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೋದಸಲ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ಯುಪೇಷನಲ್ ಇಕ್ವಿಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನವಿಮಾಡಿತ್ತು. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡು ಸಹ ಇದಕ್ಕೆ ಹಣ ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದೆ. ಬೀರೂರು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರೂ ಸಹ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಅನೇಕಸಲ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಬೆಂಗಳೂರು ಮೈಸೂರು ನಗರಗಳಿಗೇ, ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಯಿರುವ ಜಾಗಗಳಿಗೇ ಗಮನಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಇತರಕಡೆಗಳಿಗೆ ಗಮನ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ಮಲೆನಾಡು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಹಾಯ ನೀಡಲು ಮುಂದೆಬರಬೇಕು. ಅದಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಲೆನಾಡಿನ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಡಬೇಕು. ನಮ್ಮಕಡೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಕಡೆ ಗಮನಕೂಡ ಕಡಮೆಮಾಗಿದೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನ ವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಮಲೆನಾಡು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕಲ್ಪಿಸಲು ಅವಶ್ಯಕವಾದ ನಾರು ಮತ್ತು ಹಗ್ಗ ತಯಾರಿಸುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲ ತೆರೆಯಬೇಕಾಗಿ ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ನಾಯ್ಡು (ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ).— ಬಿ.ಟಿ.ಸಿ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಮಾಧವರಾಯರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಹಿಂದಿದ್ದ ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಬರೀ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಅದರ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೂಡ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ.

ಎರಡನೆಯದು, ಈಗ ದರ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ, ಕಲ್ಕತ್ತ, ಡೆಲ್ಲಿ ಇಂಥಕಡೆ ಎರಡಾಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ 14 ಮೈಲಿಗಳ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಬಹುದು. ಅದೇ ಸೌಲಭ್ಯ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೂ ದೊರೆಯಬೇಕು. ಈಗಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಡಳಿತವನ್ನು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ತತ್ವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ದೇಶದ ಕಷ್ಟನುಷ್ಟ ತಿಳಿದು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಸೌಕರ್ಯ ಬಡಜನರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿ ಈಗಿರುವ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರನ್ನು ಬಹಳ ವಾಗಿ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri M. V. RAMA RAO (Tumkur).— Sir, I have only one observation to make with respect to the provision that is made for the investment on the Bellara Gold Mine in Tumkur District. A provision of two lakhs of rupees has been made for the coming year. I find that a provision of four lakhs had been made for the year 53-54 in which a sum of Rs. 2,76,000 has been actually estimated in the revised estimate as being necessary for expenditure during the current year. What I should like to urge upon the Hon'ble Minister is that any investment on this Bellara Gold Mine is certainly worthwhile and I hope that Government will make up its mind to actually spend the money that was provided in the previous year and also make up its mind to invest the amount that is provided in the coming year's budget.

While I am referring to the Bellara Gold Mine, I should also invite the attention of the Hon'ble Minister to the fact that practically unlimited

(SRI M. V. RAMA RAO.)

quantities of manganese ore are being mined in Chiknaikanhalli Taluk near the area where the Bellara Gold Mine is situated. I would like the Hon'ble Minister to interest himself to the extent of having the question of mining manganese ore at the instance of Government examined in all its implications and to consider the feasibility of undertaking manganese mining as a Government enterprise. The information furnished by Government in reply to an interpellation during the course of this session indicated that quite a huge quantity of manganese ore has been actually mined and exported and that the increase in the quantity exported was of the order of 300 per cent compared to the previous period. Having regard to all these factors I suggest that Government should examine the feasibility of undertaking manganese ore mining in Tumkur District.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು 10—20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಕೆಲವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ವ್ಯಾಪಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ವ್ಯನನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ್ ಏರ್‌ಕ್ರಾಫ್ಟ್ ಕಂಪೆನಿಯಲ್ಲಿ, ಇಂಡಿಯನ್ ಟೆಲಫೋನ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ಲಿ, Radio and Electrical ಕಂಪೆನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಲಾಭ ವಾದರೂ ಅತ್ಯಲ್ಪ. ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಕೈವಾಡವಿರುವ ಎರೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಪೋರ್ಸಿಲೇನ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವುಗಳ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೇಳತೀರದು. ಅಲ್ಲಿ ನರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಲ್ಲ, ಆಡಳಿತವನ್ನು ಸಹ ನರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುವವರಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಂತೂ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದ ಮುಂದಾಳುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಅವರ ಕೈಗೆ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಇಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವುದು ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಭದ್ರಾವತಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ . . . .

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—All these have been exhaustively dealt with.

Mr. SPEAKER.—No, no. If you mention all these, he will have to reply and that takes away the time.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಇಲ್ಲ ನೌಕರಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಿಫಾರಸಿನಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅರ್ಹತೆ, ದಕ್ಷತೆ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಲು ಯೋಗ್ಯರು ಯಾರು ಎಂಬ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ನಿಗಾ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I have already said that I will look into that matter.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಅದರಂತೆಯೇ Sugar Factory ಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಇಂಥ ಉದ್ಯಮದ ಕೆಲಸವನ್ನು non-officials ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ದಕ್ಷರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬರನ್ನು, ಈ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಅರಿತು ನುರಿತ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬರನ್ನು ಇದರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಹಾಕುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಮರ್ಪಕವಾದ ಆಡಿಟ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ. Supervision ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಮಿತಿಯೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಿ ನರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ್ ಏರ್‌ಕ್ರಾಫ್ಟ್ ಮತ್ತು ಇಂಡಿಯನ್ ಟೆಲಫೋನ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ನಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಫಾಯಿದೆಯೇನೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಒಂದು ಸಾರಿ ಈ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ್ ಏರ್‌ಕ್ರಾಫ್ಟ್‌ನಿಂದ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಲಾಭ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇದನ್ನು capitalise ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ದುಡ್ಡು ಬಹಳ ಇದೆ, ಆದುದರಿಂದ ಇದರ ಲಾಭದಲ್ಲಿ ನಮಗೊಂದು ಭಾಗಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ, ನಮಗೆ preferential treatment ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಬಹುಶಃ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಟ್ಟಾರು ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಇದೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ವಿ. ರಾಮರಾಯರು ಬೆಳ್ಳಾರ ಬಂಗಾರದ ಗಣಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಅಂಶವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಇದು remunerative ಆಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ unremunerative ಆಗಿದೆಯೇ ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹ ಬಂದು, ಈ ಬಗ್ಗೆ expert committee ಒಂದನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದು, ಅವರು ಈ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಸಲಹೆ ಇತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗಿನಿಂದ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ.

Sri M. V. RAMA RAO.—Probably there was no equipment and hence the loss.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಇದಕ್ಕೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಈ Mine ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಸಮಿತಿಯೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಆ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿ ಬಂದಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಕೈ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು 2—3 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಿತಿಯೊಂದನ್ನು announce ಮಾಡಿ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ, ವರದಿ ಬಂದ

ಮೇಲೆ, ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇಂಥ ಉದ್ಯಮ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ. ಖಾಸಗೀ ಮಹನೀಯರುಗಳು ಸೇರಿ ಕಂಪೆನಿಯೊಂದನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಕೈಲಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ಇನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಉಪಯುಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪೂರ್ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ (ಸಾಗರ—ಹೊಸ ನಗರ).—ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು High Power Directorate ಒಂದನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬ ಸಲಹೆ ಇತ್ತಿದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ? ಆಮೇಲೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೆಂಬು ದನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಹೈ ಪವರ್ ಕಮಿಟಿ ಯೊಂದನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರ ಇನ್ನೂ ಸರ್ಕಾ ರದ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಈಗ ಸರ್ಕಾ ರದವರಿಗೆ ಯಾವಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇವು ಗಳು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. ಇದೂ ವಿಫಲವಾದರೆ ಆಗ ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಹೊಸದೊಂದು ಸಮಿತಿ ಯನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಅಭ್ಯಂತರ ಏಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ರಾಮರಾವ್.—ಗಣಿ ಸಮಿತಿಯು ಖಾಸಗೀ ಸಮಿತಿಯೇ ಅಥವಾ expert ಸಮಿತಿಯೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ experts ಇರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿಯವರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That a sum not exceeding Rs. 1,81,30,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1955 in respect of 'Capital Outlay on Industrial Development'."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for the day and meet tomorrow at 8-30 A.M.

The House adjourned for the day at Five of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Saturday, the 27th March 1954.

WD 1581—GPB—550—20-7-54